

מצמייה קרן תשואה

הריבית הנמוכה צמצמה את אפשרויות ההשקעה הרווחיות, אולם קרן חדשה עשויה לתת מענה למשקיעים הקטנים ■

נאותות וליויי צמוד של החברות שבהן בוצעה ההשקעה, מה שמגדיל מאוד את סיכויי ההצלחה. נשמע מפתה? זה באמת מאוד מפתה, במיוחד מאחר שהתשואות הפוטנציאליות גבוהות יותר מכל אפיק השקעה קלאסי. אבל כמו תמיד צריך לזכור: אין בעולם ארוחות חינם. להשקעה בעסק יש את כל הסיכונים של השקעה בעסק. מיום עסקי יכול ליפול ולקרוס גם אם כל הנתונים שלו היו מצוינים וכל המנהלים שלו עשו ככל יכולתם. כניסה להשקעה מסוג זה מחייבת חשיבה מעמיקה, התייעצות ולקיצה מודעת של כל הסיכונים הקיימים.

ההכרח הוא אבי כל המצאה, וגם כאן הוליד ההכרח את ההמצאה שהחלה לתפוס תאוצה בתקופה האחרונה: קרנות השקעה עסקיות. מה זה בעצם? מדובר בהתאמת מודל ההשקעות המקובל אצל אנשים אמידים ובעלי מומן, כך שיתאים גם למשקיעים סטנדרטיים, בני מעמד הביניים. במקום להשקיע בכלי השקעה סטנדרטיים, משקיעים בהודמנויות עסקיות שצפויות להביא למשקיע תשואות נאות. אולם מאחר שמדובר בעולם מורכב מאוד, שכדי להשקיע בו נדרשים ידע ומומחיות על מנת לאתר ההודמנויות עסקיות איכותיות באמת, הוא היה סגור בדרך כלל בפני משקיעים קטנים ובינוניים.

כעת, בעקבות המצוקה שנוצרה בשוק והצורך הקיים, קמו כמה גופים שפועלים במודל של יצירת שותפויות השקעה. אחד הגופים הללו, שלאחרונה נחשפתי לפעילותו, הוא קרן CoShare. מדובר כאמור במיזם שפועל בשני הכיוונים. מצד אחד הוא פועל לאיתור הודמנויות השקעה בחברות ומיזמים עסקיים אשר צפויים להניב רווח נאה למשקיעים. מצד שני הוא פועל לאיתור משקיעים פוטנציאליים שמעוניינים בהשקעה מסוג כזה, לחשיפה של המשקיעים למיזמים השונים וליצירת שותפויות ההשקעה אשר נכנסות כמשקיעות למיזמים העסקיים. מאחר שהשוק תפוי מלאגדות מספר רב של משקיעים בסכום כולל שמצטבר לסכום מכובד מאוד, מתאפשר לשותפות להיכנס כמשקיעה בהודמנויות עסקיות שכאלו, שאינן מסוגלות להתמודד עם משקיעים קטנים. בנוסף לכך מאפשרת ההתאגדות תהליך איכותי של בדיקת

הריבית הנמוכה בעולם המפותח בכלל ובמדינת ישראל בפרט יוצרת הרבה בעיות. אחת היותר נפוצות היא בעיית החסכונות, או בכינויה הנפוץ יותר "איפה לעזאזל להשקיע את הכסף?". פעם, לפני 15 ואפילו 10 שנים, החיים היו פשוטים. אם היו לך 100 אלף או 200 אלף שקלים שחסכת שקל לשקל כדי להשלים קצת את הפנסיה או לחתן את הילדים, יכולת לסגור אותם בבנק לעשר עד חמש עשרה שנה ולקבל תשואות יפות מאוד. ככה קנו הורינו דירות, ככה הם חיתנו ילדים, וככה הם הצליחו לעמוד ברבים מאתגרי החיים. התשואה על ההון, שהייתה גבוהה יחסית, הייתה מרכיב משמעותי ביכולת להגיע להישגים חומריים (דירה, רכב, חופשה וכו').

אולם מאז פרץ לחיינו המשבר הכלכלי, הפכה הריבית לבדיחה. הפקדת הכסף בבנק או בכל אפיק השקעה סולידי אחר, שקולה היום במונחי תשואה להסתרתו מתחת לבלטות. הסיבה היחידה להחזיק את הכסף בכל זאת בבנק היא השירותים הפיננסיים, לא התשואות.

במשך זמן רב ניפחה הסיטואציה הבעייתית הזאת את בועת שוק הגדל"ן. אין מה לעשות עם הכסף? קורנים דירה. הבעיה היא שזה עבד היטב כל עוד מחירי הדירות ותנאי המשכנתאות אפשרו גם לאנשים עם חסכונות מוגבלים לקנות דירה להשקעה. עם החרפת עליות המחירים והקשחת תנאי המשכנתאות, האופציה הזאת נסגרה בשביל הרבה מאוד משקיעים פוטנציאליים. כך שלמעשה חזרנו לנקודת הפתיחה: "איפה לעזאזל להשקיע את הכסף?".